Yargıtay Yargıtay 11. CD E.2025/4945 K.2026/2508 (04.03.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

11. Ceza Dairesi 2025/4945 E. , 2026/2508 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :Ceza Dairesi

SAYISI : 2025/769 E., 2025/1039 K.

SUÇ : Resmi belgede sahtecilik

HÜKÜM : Mahkumiyet

TEBLİĞNAME GÖRÜŞÜ : Bozma

Yapılan ön inceleme neticesinde; sanık hakkında bozma üzerine kurulan hükmün temyiz edilebilir olduğu, temyiz edenlerin hükmü temyize hak ve yetkilerinin bulunduğu, temyiz istemlerinin süresinde olduğu, temyiz dilekçelerinde temyiz sebeplerine yer verildiği, temyiz istemlerinin reddini gerektirir bir durumun bulunmadığı tespit edilmekle, gereği düşünüldü:

I. HUKUKÎ SÜREÇ

Antalya Bölge Adliye Mahkemesi 3. Ceza Dairesinin, 22.03.2018 tarihli ve 2018/142 Esas, 2018/355 Karar sayılı kararının katılan vekili tarafından temyizi üzerine, Yargıtay 11. Ceza Dairesinin, 19.02.2025 tarihli ve 2021/12322 Esas, 2025/2120 Karar sayılı kararı ile bozulmasına karar verilmiş, bozma üzerine Antalya Bölge Adliye Mahkemesi 3. Ceza Dairesinin, 29.05.2025 tarihli ve 2025/769 Esas, 2025/1039 Karar sayılı kararı ile sanık hakkında resmi belgede sahtecilik suçundan 5237 sayılı TCK'nin 204/1, 62... . maddeleri uyarınca cezalandırılmasına ve hak yoksunluklarına karar verilmiştir.

II. TEMYİZ SEBEPLERİ

Sanık müdafiinin temyiz isteği; kararın usul ve yasaya aykırı olduğuna, iğfal kabiliyetinin bulunmadığına, dava zamanaşımının gerçekleştiğine, ilişkindir.

III. GEREKÇE

5271 sayılı CMK’nın 231/8-son cümlesi uyarınca, hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararının kesinleştiği 06.05.2013 tarihinden, denetim süresi içinde ikinci suçun işlendiği 27.03.2017 tarihine kadar dava zamanaşımının durduğu gözetilerek yapılan incelemede;

Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun 09/10/2012 tarih, 2011/8-335 esas ve 2012/1804 karar sayılı ilamında da belirtildiği üzere; sahtecilik suçlarının hukuki konusu kamunun güveni olup belgelerin gerçeğe aykırı olarak düzenlenmesi, gerçek bir belgeye eklemeler yapılması, tamamen veya kısmen değiştirilmesi eylemlerinin kamu güvenini sarstığı kabul edilerek yaptırıma bağlanmıştır. Öte yandan, resmî belgenin sahte olarak düzenlenmesi ya da gerçek bir resmi belgenin değiştirilmesi eyleminin sahtecilik suçunu oluşturabilmesi için, düzenlenen ya da değiştirilen belgenin gerçek bir belge olduğu konusunda kişiyi yanıltıcı nitelikte olması gerekir. Aldatıcılık özelliği suçun temel unsuru olup, özel bir incelemeye tabi tutulmadıkça gerçek olmadığı anlaşılamayan belge, sahte belge olarak kabul edilmelidir. Sahteciliğin kişileri aldatacak nitelikte (nesnel) olup olmadığı ve beş duyuyla ilk bakışta anlaşılabilir olup olmadığı kuşkuya yer vermeyecek şekilde saptanmalıdır.

Yargıtay Ceza Genel Kurulunun, 14.10.2008 tarihli ve 49/219 sayılı kararında da açıklandığı üzere, ceza yargılamasının amacı somut gerçeğin ortaya çıkarılması olup, bunun için başvurulan kanıtlama araçlarından biri de belgelerdir. Yargılama makamları suç isnadı nedeniyle oluşan uyuşmazlığı çözümlerken ele geçirilen ve kendiliğinden getirilen ya da

iddia ve savunma doğrultusunda sunulan belgelerin aldatma kabiliyetini denetlemek durumundadırlar. Aldatma kabiliyetinin denetlenebilmesi için, belgenin aslının veya bunun olanaklı olmaması halinde de aslına uygunluğu yetkili makam veya kişilerce onaylanmış örnek ya da kopyalarının dosyaya konulması gerekir. Yine Yargıtay Ceza Genel Kurulunun, 14.10.2003 tarihli ve 232/250 sayılı kararında da, suça konu belgenin fotokopi olması durumunda hukuki sonuç doğurmaya elverişli nitelikte olmayacağı, aslı ele geçmeyen belgelerin aldatma kabiliyetinin bulunup bulunmadığının tespit edilemeyeceği ve fiili iğfalin de aldatıcılık niteliğini göstermeyeceği kabul edilmektedir.

Bu açıklamalar ışığında, somut olayda suça konu senet aslı ele geçirilemediği gibi senedin aslına uygunluğunu teyit eden yetkili makam veya kişilerce onaylanmış örnek ya da kopyalarının da dosyada bulunmadığı, bu bağlamda yapılan sahteciliğin aldatma kabiliyetinin bulunup bulunmadığı tespit edilemeyeceği anlaşıldığından yüklenen suçun unsurları itibariyle oluşmadığı gözetilerek beraat kararı verilmesi gerekirken mahkumiyet kararı verilmesi hukuka aykırı bulunmuştur.

IV. KARAR

Gerekçe bölümünde açıklanan nedenle sanık müdafiinin temyiz istemi yerinde görüldüğünden Antalya Bölge Adliye Mahkemesi 3. Ceza Dairesinin kararının 5271 sayılı Kanun’un 302/2. maddesi gereği, Tebliğname’ye uygun olarak, oy birliğiyle BOZULMASINA,

Dava dosyasının, 5271 sayılı CMK'nın 304/2-a maddesi uyarınca Antalya Bölge Adliye Mahkemesi 3. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE,

04.03.2026 tarihinde karar verildi.